

af, hvad der tilkommer een Mand, saa faaer han i Virkeligheden kun det samme Num til sin Raadighed, som enhver Mand af det øvrige Skibsfolk har. Naar cærede Medlemmer, som uden at bestidde Kjendskab til disse Forhold, maatte have nogen Tvivl om Hensigtsmæssigheden af disse Maal, saa vil jeg opfordre dem til kun et Dieblit at see paa Maalene, og de ville da see, at Forholdet er saa simpelt, at det vil være indlysende for den almindelige Menneſteforstand, at der ikke er begaaet nogen Feil ved denne Ansættelse af Maalene. — Den følgende Paragraph, nemlig § 1, omtaler Bespiisningen. Jeg troer, at det er rigtigt, at det overlades til Indenrigsministeriet at bestemme Spisetaxten, idet dette er Noget, som kan forandres efter Tidernes Krav, hvilket derimod ikke er Tilfældet med Bestemmelserne om Lufakerne. Naar nemlig et Skib bygges, faaer det et Lufak, og det beholder dette maaskee i 30 eller 40 Aar, eller saalænge Skibet overhovedet varer, forsaavidt man ikke forinden bliver nødt til at rive Lufaket ned paa Grund af Maadenſkab eller til at flytte det af andre Hensyn. Anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til Bespiisningstaxten; den kan nemlig forandres uden at foraarsage Udgifter eller Uleilighed. Forøvrigt er det en Selvfølge, at Spisetaxten kun gjælder for de Reiser, der foretages, efterat den er bestemt. Jeg har i Paragraphen antydet, at der ved Bestemmelsen af Spisetaxten skal tages Hensyn til de mulige Forandringer, som Opholdet paa fremmede Steder medfører. Der er nemlig mange af vore Skibe, som fare i de varme Lande, og som blive borte flere Aar. Mange af de Bespiisningsfager, som de tage med herhjemme fra, ere imidlertid af en saadan Bestaffenhed eller af et saadant Omfang, at Skibene ikke her hjemme kunne forsyne sig med dem for et Tidrum af 2 til 3 Aar, og det vilde være forbundet med for store Udgifter, om man skulde forsyne sig med saadanne Artikler i de varme Lande. Man har vel i den senere Tid fundet en Maade, paa hvilken man kan bevare f. Ex. Smør, men dette Middel gjør Smørret saa dyrt, at det vilde være en Ubillighed at forlange af Rhederen, at han paa hele Reisen skulde forsyne Mandſkabet dermed. Det Samme

gjælder om Ollet. Medens vi saaledes herovre maaskee betale 2 Mk. for et Pund Smør, kan dette ofte koste 5—6 Mark i de varme Lande, og samme Forskjel kan der være i Priserne paa Ol. Det er meget rimeligt, om Indenrigsministeren fordrer, at Spisetaxten skal overholdes paa de kortere Reiser, som vare 6, 8 a 9 Maaneder og foretages i de europæiske Farvande — jeg vil derved endda ikke tænke paa Reiser til Middelhavet, hvor man har et Erstatningsmiddel for Smør; men med Hensyn til Reiser til Ostindien, Vestindien, Sydamerika eller overhovedet indenfor Vendeckredsen, vil det være billigt at tillade Rhederen at afvige fra Spisetaxten. Paa den anden Side maa Mandſkabet ogsaa have en Sikkerhed for, at Bestemmelserne ikke blive udførte saaledes, at det derved kommer til at trække det korteste Straa. Slutningen af Paragraphen fordrer, at et Aftryk af Indenrigsministeriets Bestemmelse skal være oplaaet ombord i ethvert i udenrigsk Fart værende Skib, saaledes at det er let tilgængeligt for Skibsfolket. Det indsees let, at det er meget hensigtsmæssigt, at saadanne Bestemmelser ere tilgængelige for Mandſkabet, der da kan raadsføre sig med dem, naar det troer, at der skeer det Uret. — Den næste Paragraph omtaler Klager over Bespiisnings- og andre Forhold ombord. Ved at affatte dette Forslag har jeg ladet mig lede af, hvad der er foreslaaet i den engelske Lovgivning — jeg huffer ikke, om det ogsaa staaer i den norske, men i den engelske staaer der idetmindste, hvilke Former der skal iagttages af Mandſkabet, naar det vil klage og vil constatere sin Klage. To eller Tre af Mandſkabet skulle henvende sig til Skipperen og for ham fremsætte, hvad Mandſkabet eller Skibsfolkene i det Hele taget ere misfornøiede med, enten i Henseende til Behandlingen eller Bespiisningen o. s. v.; Skipperen svarer da derpaa og kan jo saa enten rette sig efter Begjæringen eller lade være med at rette sig derefter. Men efterat han har hørt deres Klage, vil jeg have, at han skal indføre i Straffebogen, eller nu i Logbogen, at Klage har været ført; er den saa ikke tagen tilfølg, har Mandſkabet, ved at den er indført i denne Bog, et Middel til, naar det kommer hjem, at consta-